

Sporta PARALE

Svētbrīdis Berlīnes olimpisko spēļu stadionā

Pēdējās atvadas no Vācijas valsts sporta vadītāja Hansa fon Čamera un Ostena

(DNB) Vakar pēcpusdienā Vācijā uorādītajā pēdējā atdusas vietā — Langemarka halle olimpiskajā stadionā notika svinīga mirušā Vācijas valsts sporta vadītāja Hansa fon Čamera un Ostena (Hans von Tschammer und Osten) urnas novietošana. Atceres svinībās Vācija un vācu sports atvadījās no viena no Vācijas uzticigākajiem līdzīnājiem. Čamera un Ostena mīstīgās attiekas tagad dus svaidītāja Langemarkas akmens halē augstā olimpiskā torņa piekājē; tajā vietā, kur mirušais ilgus gadus nemitīgi darbojies, kur no saskaitītās uz vienotību saliedētā nacionālsociālistiskā vācu sporta kus-

tiba varēja svinēt savus krāšpākos triumfa brīžus. Vācu sports savā kopībā atcerējās Čamera un Ostena iecēšanas par valsts sporta vadītāju desmito gada dienā atklātās svinību stundās, kas pēc urnas novietošanas svinībām notikta visā valstī un pēc mirušā noteiktās vēlēšanās bija pilnīgas svinības vācu sporta dzīvību. Lielajā laukumā hales priekšā slēgtā ierindā stāvēja Berlīnes un tuvāko novadu sporta biedrību delegācijas ar saviem karogiem. Olimpiskā zvana dobijās skaujas augstotnī pavadija fon Čameru un Ostenu pēdējā celā. Nelaikā pelnu urnu, kuru zesa kāds mirušā personīgs draugs, pavadīts no sērojo-

šās atraiņas, piedēriem un sevišķas goda svinītās, no vācu sporta nama nogādāja halles pauastinājumā. Tā fon Čamera un Ostena solījumu, ka NSRL būs svēts pienākums paliki uzticīgam Čamera un Ostena darbam. Valsts sporta vadītājs piedērijs pie tiem vācu tautas vienībām, kas sevi attaisnojuši pat visliktenīgākajos brīžos. Organizācijā sporta jaunuzņēmējiem, kas savu personību piesaistījis visas aprindas un spēkus, brīvprātīgi līdzdarbībai. Tā izsāja gadu desmita laikā notikušas pārmaiņas, kas vācu sporta kustību līdz pat tās pēdējai šūnīgai pildīja ar nacionālsociālistisku garu. «lesāktos

darbu,» tā beidza Breitmeiers. «mēs tagad visiem saviem spēkiem vedisim pretim galīgam piepildījumam. Tā lai viņš dzīvo mūsu vidū. Viņa uzmuīnošais impuls, viņa kveļošā sajūsma un viņa līdzraujošais darbs lai mūs spārno ari turpmāk. Mēs vienam pateicamies no visas sīrds ar solījumu uzglabāt un vairo tā darbu vācu tautai kā dārgu testamentu.» 1933. gada Breslavas vingrošanas un sporta svētku fanfārā, valsts sporta vadītāja pamudinājums par nacionālsociālistiskās fiziskās audzināšanas nozīmi un vērtību un nācijas himnas noslēdza svinības un svētbrīdi Berlīnes olimpiskajā stadionā.

Jauņa futbola sezona jau rīt sākās — kā Rīgā tā arī Liepājā skaitālī būs arī atlēcīnieki vairākām loti saistošām sacensībām un pāreiz dzīvojam Latvijas meistarsacīku gaidās. No jauna iutām, ka futbols ir un daudz liejais cīks, kas sporta laukumus silda tūkstošiem skatītāju. Mūsu uzņēmumos tēloti momenti no dažādām iespādīgākām ūdensdrāzdības sacensībām: 1. Rīgas VEF lepkums vārtsargs Jānis Bobiņš bez bēdām sagaida Ludvīga Putniņa (ASK) bumbas raidījumu. Par savām spējām Bebris vienmēr ir drošs! 2. «Viens liels šķērslis tagad parvarets!» — domā Ludvīgs Putniņš, tās garam vei vienmēr nenozurtošajam RFK atzīgā Pēterim Laukam, kurš skrējēja pārkritis. 3. RFK vārtsargs Herberts Briedis atbokē kādu augstu bumbu. No viņa da kreisi redzams Eizens Gaubīteins (RFK), bet oī labi atkal Ludvīgs Putniņš. Interesanti, ka visos 3 atzītos skatām Ludvīgs Putniņš — viens no Latvijas meistarvienības ASK centrigākajiem uzbrucējiem.

Rīgas ASK basketbolisti un futbolisti iepriecina Liepājas sporta draugus

Ar milzīgu interesi vakar un aizvakar liepānieki pavadīja Rīgas ASK futbolistu un basketbolistu pirmo šķērslīgā uzstāšanos Liepājā. Jau 2 dienas pirms ASK basketbolistu viesēm spēlēm Liepājas nelielā vingrotavā bija pilnīgi izpārdota. Skatītāji savās cerībās ari nevīlās. Viņi pieredzēja tiešām spraigas un saistošām mīkriem pārbaigātās cīpas. Liepājā sensāciju kāldināja enerģiskās Olimpijas basketbolistes, kas sagādāja Latvijas meistarvienībai

ASK NEGAIDITU ZAUDEJUMU, pie tam ar prāvu 10 punktu pārvaru. Liepājas Olimpijas meičas pārspēja meistara ASK vieknēju mu 18-8. Pirmā puslākā gan 6-5 pārakumū atzīmēja rīdzinieces, taču sacīkstes turpinājumā aizvien noteiktāk dominēja liepānieces.

Šaura spēles laukums gan ievelojami mazināja ASK sniegumu, tomēr ja otrajās 15 minūtēs Latvijas meistars spēja iegūt tikai 2 punktus, tas runā tiešām izteiksmīgu valodu par liepānieču slavējamo spēles māku. ASK spēle lētājām pārīsām trūka noteiktības.

Viņas pārlieku nervozēja, kamēr Olimpijas piecnieks rātī risināja vienā no savām vislabākām cīpnām, kur netrūka ne veiksmes iemetienos, ne ari uzmanība aizsardzībā. Liepājas Olimpijai šo krāšno panākumu guva:

Krūma iemeta 6 punktus, Znotēna — 4, Veldre — 4, Korpe — 2 un Auguleje — 2. ASK komplektējumā ietilpa: Aboliņa — 3 p., Irbe — 2, Lauķe — 2, Baldone — 1, Meldere — un Arena — 0. Olimpijas uzvara ir jauns spīgts apliecinājums Liepājas sieviešu basketbola audstajam spēles līmenim, jo ASK cīnā rādi-

ja savu labāko sastāvu, un pie tam Olimpijas vienība aiz Liepājas Sporta Biedrības un Ausekļa basketbolistēm Liepājas meistarības turnīrā ieriidojās tikai 3. vietā. Nopietnu un bīstamu pretestību atrada ari ASK viriešu vienība, kas gala rezultātā spēja pieveikt Olimpiju tikai

AR 2 PUNKTU PARSVARU, uzvaru nodrošinot pēdējās minūtēs. Olimpieši pārsteidza Rīgas meistaru jau sacīkstes sākuma posmā, kad precīzi bumbu grozā raidīja abi sekmīgākie kurzemnieku uzbrucēji Lejnieks un Mednis. Puslaikas noslēdzās ar Olimpijas 18-12 pārakumu. Vadošom un liepānieki paturēja ari gandrīz visas otrs 20 minūtēs. Tikai pašās beigās ASK rezultātu izlīdzināja un nodrošināja uzvaru ar 2 punktu starpību: 34-32. ASK basketbolistu pārakums gan teicās isti — izteiksmīgs, bet mazajā vingrotavā savu technisko un taktisko māku Meldera laudis nēmās neprata reāli izmantot. Liepānieki toties ierasītajos apstākjos cīnījās apbrinojami veiksmīgi. ASK laba Meideris ieguva 16 punktus, Vanags — 7, Justs — 2, Arens — 2 un Veiss — 0. Olimpijas labākie viri iemetienos bija Lejnieks (16 p.) un Mednis (9). Lieliski darbojās abi kurzemnieku aizsargi Kārklinš un Sudmalis, kuri Rīgas meistarām izrādījās visgrūtāk pārvārīmās šķērslis. Vairāk kā 4000 skatītāju vakar bija ieradušies Olimpijas laukumā, lai vērotu Latvijas meistarvienības

ASK UN LIEPĀJAS OLYMPIJAS FUTBOLISTU

sastapšanos. Sacīkste risinājās stiprā vējā, kas ari ievērojami

Kurzemes spēcīga sieviešu basketbola meistarīvienība Liepājas sporta biedrība, kas 9. maijā Liepājā sacentīsies ar Rīgas Daugaviešu. 1. rādā no kreisās: Kalnīga, Pārā, bet 2. rādā: Ledīja, Lejniece un Laičīna.

(O. Sūrīes uzr.)

ietekmēja spēles gaitu. 1. puslākā vējā bija olimpiešu sabiedrītās, un laukumā ari pauðās lie-

Sācies K. Bētiņa piemiņas turnīrs šachā

Vakar sākās Rīgas meistarīvienības šachā vienībām, kas reizē ir arī levdālums mīrušā vecmīstara Kārlis Bētiņa piemiņas balvās izcīnīt. Pledālās 4 vienības — Ausekļi, Daugavieši, US un VEF. Pirmajā spēlē kārtā Ausekļi unvarēja VEF 6,5-3,5 un Daugavieši — US 5,5-3,5. Pēdējā sacentībā gan 1. partīja nārtrākumā, kāt tās iznākams vietas nevarēja groti galā iznākams. Sacīkstes turpināties 9. maijā. Latvijas šachā sacīkstes pārīsās 1. partīja spēlē bieži, kā provinces biedrībām, kurās vēlākās pārīsās 2. partīja spēlēs. Lai gan pārīsās 1. partīja spēlēs bieži, kā provinces biedrībām, kurās vēlākās pārīsās 2. partīja spēlēs.

FUTBOLA ZIBENSTURNIRI PROVINCĒ

Kandava sporta biedrība sākītā 9. maijā pīkst. 11 pīlētās sporta laukumā, Jelkavas un Priežu ielās sākītā plānotā zibensturnīrus futbolā un volejbolā. Arī Gulbenes sporta biedrība rīkotā 16. maijā futbola zibensturnīru. Vienības sākītās 12. maijā.

ASK UN LIEPĀJAS OLYMPIJAS FUTBOLISTU

sastapšanos. Sacīkste risinājās stiprā vējā, kas ari ievērojami

pārīnieku pārvars. Pirmos vārtus gan, izmantojot jauku Vanagu pīlētā centrā, guva rīdzinieki. Tas notika sacīkstes 10. minūtē, kad garām Lazdiņam aizlidoja Riekstiņa uzbrucēji bumba. Rīdziniekiem labvēlīgais 1-0 stāvoklis pastāvēja tikai isu bridi, jo jau pēc nepilnām 5 minūtēm Heiblīgs rezultātu izlīdzināja. Vēja atbalstīti, Olimpijas uzbrucēji, aizvien energiskāk lauzās uz ASK aizstāvētām vārtiem. 22. minūtē parastais malējā pussarga postepē vienā vārtā Voldem. Zingis iestāta vārtus 2-1. Isi pirms pīlētā beigām, gluđu un saskanotu Olimpijas uzbrucēju saspēlē noslēdza vārens V. Zinga sāvīens, un pīlētā atpūtā ejot rezultāts vārtā Olimpijas 3-1 pārvaru.

Otrajās 45 minūtēs aina krasī mainījās. Tagad vējā nāca paliņā ASK laudīm, kamēr liepānieki galveno uzmanību veltīja vienīgi aizsardzībai. Olimpijas beigu vienā Lāzdīnā strādāja tiešām brīnišķi, tomēr pīlētā vienā vārtā iestāja 2-1 pārvaru.

Tās gājā rezervistu pulkā. Viens no liepānieku teicāmākem vienītā atkal bija vienības kapteinis vārtsargs Lazdiņš. Nezināms progress tātām Jurčenko ariegumā. Vakar vējā allaž bīstami apdraudēja ASK aizstāvētos vārtus. Teicāmās izdevības tomēr Jurčenko nepaveica izmanton, jo gluži vienkārši nepadevās asāks noslēguma sāvīens. Tā vienības izķirās neizskirti saspēlējus. Tas vēlreiz pāvestīja, ka meistarīvienībām ASK, kas Rīgā iet no uzvaras uz uzvaru, meistarības izcīnā viscietaikais rieksts, skiet, būs Liepājas futbola lielisks pārstāvis — Olimpijas virknējums.

LIEPĀJAS FUTBOLISTI

nākošā svētdienā, 9. maijā, jau atkal būs visu gaidīti milj. viesi Rīgā, kur risināsies Rīgas — Liepājas pīlētā sacīkste. 9. maijā Liepāju savākārt apceimos Rīgas basketbolistes — Daugaviešu piecīnieks, kas sacentīsies ar Kurzemes meistara Liepājas Sporta Biedrības izlasi.

Str.

20 gaŗi gadi Eiropas slavas spožumā

„Lūk, dāržā jau uzplaucis pirmsais mali-pulskonītis — saka māte acīgajai Rītai. Māsa skaitlē apbrīno ziedumi, kurā ir tik-pat balts kā vēl nesen meīmā zudusais sejogs un jautā: «Māmu, vai drīz izplauks arī citi ziedīgi?» — «Jā, mans, milajs bērns — izplauks ne tikai malipulskonīti, bet zio-dēs arī kārši un smaržīgi baltumu apsaini-abeles. Ko tad nu vairs — klat tācī jau mājai, kuram varā par ziediem on sauli». Tad māmula saka: «Bet tagad, Rīta, lesim apraudzit, ko dara Pēteritis. Viņš bēs pam-o-tinā un sāks raudīt!» — «Jā, lesim gan!» Rī-ta un Pēteris ir mūsu ilggadīgo griek-sromēšu cīgas spalvas svaru meistara Kri-jāņa Kundziņa ģimenes atvases — mātes u-tevā dārgākais leponums. Rīta 4. oktobri, kad dāržā vajadzēs sargāt ūbos, no zvirbu-tiem un kovīnēniem, paliks lau 6 zodi. Vā-dzimusi vēsturiskā aakti, tieši tāja bridi, kad tevā atlāstīvā Latvīlas krāsas valstu sakīstībā prei Igaunija. Krišjānis Kundzi-nam bājā tumšajā rudens vakarā bija zvaig-zu mīrēzumam līdzīgs divkārtējs prieka at-spīgus sirdi. Pēc tam, kad viņā kopījotā cīga ar pārliecinošu punktu pārsvaru ovel-ece ilggadīgo Igaunijas meistaram Kristi-anam, sekoja vēls, ka Dievs to apbalvojis ar bri-mišķu meteoriitu. Tagad, kad priekšzīmīgā laulībā, kuras pamata ir satīcība, sadraudzī-ba, godigums un goda prispiņi, zīgānījā jau ir pilni gadi, nācis pasālē arī dōls Pēteris, kur-ru gan būtu pagaidām pareizāk godīt par Pēteriti, jo 16. maijalī tas kāls tikai 4 mēn-sus vecs. Viņš vienīgais no ġimenes nav pie-dzīvojis drausmīgo boļševiku bandu valdi-šanas laiku, kad mums visiem baigā atmīnā galikušajās īūnijās naktis liktena amagali pārdzīvojums pieņemtībā arī skalsio namiņi. Vidzemes gatvē Nr. 235. Nosīdējumā mā-čīns ierādās čokisti, iztraucēja strādīgu lau-žu naktis mieri, pēc kam lehrēcīlī aizveda sev līdz veļrājuma sportista miti, tēvā, brālli un arī braiža dzīves bledrami. No pēdējā kāzu dienās pie tam bija aizgāzīti tika nespil-ki 2 mēnesi! Konā šī laikā savās tēva mā-lājs salīmnieko Krišjānis Kundzīgs un kļusi-bā lojo cerības kādroži dzīve vēl reiz tikties ar nobaupītām piederīgiem. Tikai drīz-umā en čokistu aprobojotu domāšanas soču dēl alvesto likteni nepieciešķīgi arī vāls sportista ar kundzi un blondo Rītu.

Dzelēns kā sviesla plīka es divaiņi pīkājos, bet arī loti skalsts ir dasmīgais Mu-sis, kas shall riedams un garo bēdi grabīn-dams neuzticīgi sagot katru viesi. Bot- tī jaunā vienmēr kā krievus salinātieks sārgādami, pat klejpo sunīši kļūst oīciži un dasmīgi. Kričājs Kundziņš dzīvo ir neil- ceļa malā, kas ved uz Saulaino Vižumui. Bet, išķo atstāta ūsēja un īsteņa, pēkšēj- atmirstības plīsēta. Mazo namīgu, krezo- dārks, kas sālāt saules pilas, bet arī dārza sēžu ūsalce prildes, kuru augums un māz- vīsādzīdākumi — strīli koki malinās ar leu- audzi. Sportistam ideālkākā dzīves viens krāti ledomātīles. Raugoties ārā pa logu, pirmās domas pavasari saistītas ar meža skrējieni. Kundziņa viestā tapēc ir daudz- pazīstamā mūsu sportisti, kuri no vīga mā- jām dodas mežā stiprināt sirdi un plaušas. Ari toreiz, kad 1934. gadā Romā Edvījs Bērtogs kļuva pussāzā svāra Eiropas Čempions, šis brīnišķīgais mežs bija pirmais pie- paligs lieliskajam pārakumam. Ideālos dzī- ves apstākļus uzsver vēl īzcītās mūsu rī- teigbraucējs Alberts Dūrcāns, kas arī dzīvo Kundziņa mājās. Viena ir cikšķis un otrs rīteigbraucējs, taču salināts ar savu ir-

Viejbols mūsu zemē pazīstams kā sporta veids, kāši, aizaz trūcīs skaitlījumi un sprāgu-
ms. Arī turnīri un meistarības konkursi viss
tibei čakši un Centīgi kā līdz šim, tad es-
kotās gaidījumi vēl labāki pagākumi. Visas
dotības vīnem ir. Vai viss interesants?

Vademars Dancis 1872-1885

galvenokārt izskaldojams ar to, ka volejbols ir apakšnozare pastāvēja pēc basketbola savienības, un tā dēļ spēles palikt savas lieklīgas un panākumi slavas bagātākās māsas pašām. Sīvokumā strādāj maiņājās, kad 1941. gada rudenī nodibinājās jauns volejbola savienība, kas darbojās pilnīgi pārliecīgi. Kārtība sarakojumos piešķura, uzdoti spēlu skaita spēli saņemšanas, pašas sacensības sniedza ierīkojotāku un kvalitatīvu angstīvtīgāku risinājumu. Kroslis vāgam ižārdījis ūdgāda Latvijas meistarības līcī, kad viriņš virsāla spēkās spējīgi līdzvērtīgi pretinieki, sniedzot spēlētās un brīžiem dramātiskas cīgas. Atī vienību skaita pamazām piešķur, kas nākotnē ļauj gaidīt ne mazāk interesantas sacensības. Sigāda Latvijas volejbola meistarū saraksts sniedz šādu atziņu:

Virščiems: virsīgā — US
                         1. līgā — Amatiers
                         rezerves līgā — Amatiers.
Sievietčems: virsīgā — US
                         1. līgā — VEF
                         rezerves līgā — VEF

Tālīg gan jāpiezīmē, ka sievlešu I. līgā VEF meitās bija viesīgās daļībnieces, tādēļ visām deva iespēju spēlēt rezerves līgā. Uzvarot šajā klasejā VEF viesinātās tiek pievienoti meistarstūriem. No «istajām» rezerves

Kā augējais meistarū varakstī rāda, tad
līgārū lika trīs bledribas — US, VEF un
Amatieri, kas katra guva pa diviem mei-
stariņiem. Visas līgas notika sīvas sacen-
šanās un meistara godu ieguvēji izkrītā-
zējās pēc grūtām cīņām. Vienīgi US mei-
stariņi cīnījās un viegļi atzīmēja savu pārāku-
mu, lieka reizi pierādot, ka ir patiesīnām
mūsu pats labākais volejbola virķējums sī-
vēlošu sasēcības. Pie pāšas meistarības
sīkāk nav kā pakavējējs, jo "Sporta Pasā-
lē" jau meistarības norises laikā sniedza at-
sevišķi vienību raksturojušu, spēju novēr-
tējamu un labāko spēkļu apakšu. Bieži
daudzlatī vārdi Panders, Allis, M. Grase
(ak tā, iagud taču Ozola kundzelē), Sivkste
u.c. Katrs zīmās, ko šie vārdi nozīmē mūsu
volejbola sportā. Soreļi grības maižiņi pa-
kavēties pie mazāk pazīstamiem spēlētājiem
un pilnīgi jaunām sečām mūsu volejbola
laukumos. Latvijas meistarībalā sākotnes,
nācās redzēt vairākas agrāk nemantīas se-
jas. Tagad, kad sīvās cīcas beigušās, ar
gandarījumiem varam konstatēt, ka strastī-
dāduši jauni talenti — mūsu volejbola nā-
kotnes balsti. Varam būti droši, ka jaunie
vītvākajai nākotnei šie jaunie talenti izveido-
sies par varenīgu pilāriņu, kas droši ne
stabilītēs mūsu volejbola sporta gredzeno
pili.

RECORDED, RECORDED, RECORDED, RECORDED, RECORDED, RECORDED

Tüpat domä ari mätë. (O. Serüdes uze.)

viena kopēja cīrdsalīta — sports. Kundiņi un mājas akātriem atgādina nostāstus, kuri protams ir patiesi, par daudzu sīvāenu somu sportlīst dzīvi. Tie ar saviem saulegumiem pārsteidz posauk, nākdami no laukuma uz mozaikas. Sie apstākļi to mērā varīgi irādēz tīkal tad, ja tos priekšķīmīgi izmanto. Tādās treninga lespējības kā Kandziņš, ir vēl arī ne vienā vien citam latviešu sportīstam, tā vien labos nodomus apstākļi gādīgs un uztēmīgais trākuens. Un tādējādi zība arī, Krišjānis Kandziņš mūsu sporta daivē ir līdzīls un reizēs izcīnījis. Tīkal patēriņoties ārkārtīgi drošībām treniņam, kur ne reizi vēl nav dīļi skatāms pārītraukums, tātālējēji priekšķīmīgam un godīgam dzīves veidam, kā arī patīkojai millesītāi orei grāmatīmeši cīgu nu tās Izpratni. Krišjāni Kandziņš mūsu smagālīšķītikas sporta posaukā kā vislabākā spēkādā redzam jau 30 gados. Vai tas ir nav nākumās sāts par sevi? Ne tam patēriņoties alīzīmēt, ka Kandziņš savā dzīvī nov aizdevis tīkal sportam, bet dārgas minūtes, studjas, dienas, nedēļas, mēnešus un gadus, kuras mums lemts pavadiit zūmās, prālis sagādāt tā, ka viņu godījam

mājas kopējā un latviski mila cīlēķu. Tāpēc māls arī ne reizi savā mācību dārzdā pārmotumus, kas spējis būtē solītēdējs valodasvajadzības. Tādēļ dzīvi mēs tiešām varām saukt par priekšķami un istīl cīldināmu pa- rāgs tā pilnības arī ir. Te nu atkār Kri- jāim - Knudzinam fiksē reizē vira gods, un slava!

Krišjāns Kudzīns dzīvošķi rotā skaitā
foto attīoši, sporta galīgs incultēs bāvīs,
diplomi un dažādas dārgas piemīgas valīes.
Tas segūtas ne tikai grieķu-romiešu ciņa,
bet arī latīņu un bencīlu, jo jaunākās spor-
tās Kudzīns pievēršas tikai 1925. gadā ra-
deni. Nā liks viņš nav iztrācis gandīs-
nevienā tēvzemiņamā māsa grieķu-romiešu
cīgus sariņošanu. Ne reizi vāl Kudzīns nav
policis īrāpus nodalījis vietām. Parasti
viņa esam redzējams tā uzvarītībā, bet vis-
siltākā gadījumā tas atkārīti otrs un trešais
vieta leģerījā sarešķis. Par atklošanos la-
simierīnās ar pavīcīto pāriņu, ka Kun-
drīgs ir daudzākotēls. Latvijas ar Rīgas
moīstara, bet cik īstā reižā viņš kā me-
stārs godināts, neviens nāv zināms — pat

stalošķīķas smagatlētikas sportā trākst
Križīgais Kundzīgs, kas dzimis 1905. gads 19.
maijā, na pārteik ir 38 gadus vecs, aspi-
rātruklī 3 reizes pēc kārtas uzvarējis arī ma-
ssē līdzīgajos sporta verkos — Latvijas
plāmplatās spēlēs. Neatvietojams balsts tam,
viemēr būs Latvijas izlases vienībā, kur
nosaukumistāmas pašīmīas vīca vērtības cī-
tas ar iegūšiem — lieliem dzīsejumi erģe-
romēniem cīcas speciālistiem. Sacensībuā
iegūšanīm mazā „Krijs“ būls nozīmējis
gudus pēc kārtas, kas ir tiešiņas spor-
tisti augstvērtīgas sastādījuma, ar ko uzzī-
lepoties seviņam citi Latvijas ekstātiski. Tad
plēmūnā dundātie sekmīgie stāsti veido-
starptautiskos saraktojumos. Eiropas meistar-
sakstīgums no 1926. gada visspāsoties olim-
piskās cīcis bija pārstāvēta visa pasaule ar
saviem telcumākākiem un slavies daigakām;
Iemūlējum, Grieku-rūmēju cīci spalvā
svēci medaļuļis 19. virklī no Kundzīga vienī-
bā ierindojis 5. vietā 1. bija Erkans (Tāl-
cīja); 2. Rein (Somija); 3. Karlsons (Zvied-
rijas); 4. Herlings (Vācija); 5. Kundzīgs (Latvija)
un 6. Borgis (Itālia). Skandālozi-
cīgs gan iznāca tā, ka seštais vietas ieņē-
jam tūlējot pret Kundzīgu neliķīra punktu.

uzvara. Bet gads garažā ritmā līdz pārprātnis, ka jau pamazām piekrīties. Piezīmējams, ka Eiropas meistarsacīkstes 1930. gada Tallinā "Kriisā" izdevā isteni liecības kērlēns un viņš olimpisko spēļu uzvarētāju turks Erkāns nogaidīja ar abiem piekrītājiem. Pārticībottes Edvīnām Biešagam, kas ieguva sudraba medaļu pasažārīgā svāra kategorijā, un Kristiānam Kundzīnam Berlīnes olimpiiskās spēļu — Latvija galīgi klasifikācijā grieķiskās mūsu cīņā ierindējās 6. vietā; 1. vieta bija Heilī cikstors zeme Zviedrija ar 35 punktiem; 2. Vācija — 24; 3. Somija — 22; 4. Igaunija — 18; 5. Ungārija — 11; 6. Latvija — 7; 7. Turcija — 7; 8. Čehoslovākija — 5; 9. Itālia — 2; 10. Norveģija — 2 un 11. Rumānija — ar 2 punkti. "Kriisā" bijis vārakākais dalībnieks arī Eiropas meistarsacīkstes. Viņam gan vienmēr iekritus liečības cīlēs, ja priekšsacīkstes sastapšanās ar pasaules apbrīnojamāko spalvīšanu — somu Kasta Pihlajamēki, kas leģerojamī lītekņējības sacensību gala traūkumus, jo Pihlajamēki ir savas latējas tenonējums, kuri ir kā skriešana Gundars Hāugs un aizrodošana Ake Seiferts vai arī dažas sešpēciņas slavenības kādā citā sporta veidā. Ar visiem pārējiem labākajiem spalvīšaniem "Kungs" vienmēr varējis kerties koši kaut ja vienkārši vīnā. Nolekši savas galvas Kristiānam Kundzīnam priekšā, mās droši yaram teit, ka runa lot par Eiropas un pasaules klases cikstoni.

Latvijas visu laiku labākais spēlētājs Krīslijs Kandziņš, kurš reprezentēja mūsu rotingo sporta biedrību Auseklī, tāgad ir jubilārs. No viņa sporta gaita saķīsimas pagājusi apmēr 20 gadi. Sakuma varēja domāt, ka Kandziņš ietā milzīgākais būs iubilārs. Kopā ar vēlāko dienā slavētākiem Seibeli, Grāvelli, Rori, Limpersi, Simoni un Vikt. Ozoliņu, viņu redzējām īterpos RFFM kriekšā. Itriķatā grāndzēs komītojās mācījotājs Viktors Ozoliņš tagad kļuvušs Kandziņš radinieks. Tas nolikta lādā veidā, ka kādu jaunku vasaras vakarā, kad bija rūmukšs viņi dievai vēlējās kāpēc rāni guļēja Jura, abi sportisti satika dives sākstas damas. Viņas izrādījās masas. Daudz nobija ko domāt — Kandziņš apjomīgi vienā, bet Ozoliņš — otrs. Tā ne tās viens toreis sagaidījis ne abi sportisti tagad ir sešas latvjuvi, bet reizē arī priekšzīmīgākām vienēs tāvi. Nākā atpakaļ pie Kandziņa sporta gālējam! Patēti viņam milzīgi vēl ūdens, to mērā slava sagādājusi grīcīgu romiesi cīsa. Gaijās sporta laukumā ikgaužiņā 20 gadi, tāču Kandziņš nekādā ziņā nedomā, ka būtu jādzēz. Viņa sakālītās redzēšanās arī vēl nākošas. «Kungs! Bēdītās vienīgi patēt, ka knāji pārīrācas sacensības starptautiskā cīmu laikā. Sporta gaitu 20 gadu sācēres dienu Krīslijs Kandziņš tuvāko draugārīgā — sāzīmēs pēc neplāns nedēļas — 9. maijā. „Sporta Pasākumi“ savus graūtījumus na lāmes vēlējumus u. v. Vidzemes gatvi Nr. 235 sāk jau ūdens. Sie novēlējumi turētās grūti lataķāmi, kaut arī grūtībēm runāt tiesības arī ūdens. Tā vien leķeks, ka var sacīt ko tikai erīb — tomēr viņa tā vēl vienmērīgāk būs par maz, salīdzinot ar milzīgo darbu, ko Krīslijs Kandziņš pavēlējis Latvijas smagātūlīkla sporta laukā. Patolesībā par vienu veikto mūsu sporta gaitu jubilārem iei Dieva svētītās galītās ir arī vēlējums. Atmīnes par varenīgiem ozolēiem nekad neizmirsīs ne arī laiku laikšēm Latvijas sporta vēsturē lādēti jārakstīs arī Krīslijs Kandziņš — vērds!

Arnold Smits.

Krijn's Dancefix (Amsteliers)

50 kipū tomūr viegli un ātri var novērtēt.
Iepat ar vislabākām cerībām nākošēm var
raudsities abās ceļās Iusberga un Sniedzē
kā tāpas kā Kociņam spēti tikai pirms
gadu. Šis trīs gados lanās vojebolsē
sievadītāi mālestībai pīrādīja nevien savu
spōzo talantu, bet pīrsādīj sevi arī kā teicē
mas cīnītāja. Par to ari nav lābrīnīši,
vīnas atrādūs kriekas skolotās savu ko-
lēgu — VEF vīriešu vīrsīgās locītās surso-

ja spēnā tās sasatura uzvārā, tomēr par visdaļām spiegumus sakums visabakais. Pielikāgi pārrakstāma, VEF veicbūtībās starpītā pirmsā reizē, līdzīgi kā pašākums atzīstams kā sevišķi vērtīgs un nozīmīgs. No vecās viesināšanas ierīcēs vienā vēlreiz Augstākās mākslas akadēmijās.

Bet, vienātā sevi slēpti cēsuītis nākotnes pērtēs. No violāblakās puses sevi parādīja Ludmilla Keivīša. Viņa gāzi iedod redzēta arī agrākās gados spēcīgākās rezultātās saistībā, savas īstās sociālās tā parādījās tomēr vienā tagad. Muziķi speciālīgām vēl iekārtām Keivīšas gremēdā, tad varējusi vīgu noteikti saukt par VEF labāko cilvēku. Par vistulanīcisko spēcīgāko tomēr jāzīstītuši 17 vasaras piedāvātās Rita Klemānas, kas veicbūtībā visspar spēle pirms gada. Tomēr lāči tagad melčā brīzemē uzrādīja sākumā, kas priekš liki iemirdzēties kairāvērotāja sēl. Paleicētās pagarajamās

Vēl dažus vārdus gribētos teikt ar pat virēju I. ligas vīriešiem LDXB un Auseklī, Declacelēmēka sastāvā redzam parastajās latvistūs un basketbolista sejās, kas labus pārakumā prot gāt arī velejotās laukumās. Ausekļa vīrieši ir tiešām spēcīgi un katrais noplētais respektējams, pretinieks. Kristīnei gremdētāji Priede un Bensons mināmi kā bīstamākie vīri. Argumū pamazais vīriešu kapteinis Bensons ir sapēles sirds un dēsele, un gremdētājiem viņš visi pat nārdoši gago Priedi, kura labi atcerēsēs kā leja-vas laukumainiešušu akadēmīlušu incīu ve- lejolbolišu. Lai sajā sakarā tulit vīmenīts, ka jo īgauniski, tāpat vēl liepājoieki, spējīgi velejolboliši ir arī tagad, tās var uzstādīt sevišķīgas vīriešu un sievietešu vīrieši. Tādēj nebūtu pareizi, ja tos izslēgtu no meistarības iecīga. Rīgas I. ligas meistarījam ne-likti valodzētu sacensību ar spēgabalu uz- varētājiem iekļaujas domi vīrsināja, ja citādā provinciēiem būtu nodarīta liepa pārstāvība. LDX Sim gan kautkas lumišķības vīgūs nav paredzēts, bet atzīmētie var vēl mālojības.

Bēlgās īspējīm kāds apstāklis, kas, droši
vien nepamatīts nebūs galīgs arī volejbola
sacīkšu apmeklētājiem. Vairākviens vīlības
spēle mājas, pie kām viņa visas atzīstamas
par kriekšķu savus lietas prasījām. Tā
Daugaviešiem redzam Irēnu Stedelaiči un
Nīnu Stedelaiči-Svīkeri — divas ioti izcīgas
gremdētājas. Agrāk Nīna cēla un spēlēja
viņa pāris ar māsu, bet tagad viņa pārgājuši
uz gremdēšanu, uzrādot vēl Nīliskāko snie-
gumu. Meistarslavību US teicināko oši
veido Ausma Grāpe un Mirdza Grāpe-Ozola,
kas katrā spēlē spilēza jauku sardarbību.
Starīgā rindā cīnās mājas Helēna un Vilma
Lazmanes — abas zremēdības, bet Ausmī
vienu pāri cīnīs Veltiņa un Latmoda Briede.
ASK virknējums rodzīgiem Nīnu Konci un
Loniņu Konci-Melderi. Kā maz izņēmuši
uzskaitāmas mājas Vaidīa un Gunī Siles.
Agrāk viena kopīgi cīnīši par tāvas skolas
— Francīs liečīga godu, bet tagad sporta lau-
kuma ceļi tās iekšķirni. Vaidīa soņmīs aiz-
slāv sarkanbaltais Daugaviešu krāsas, kamēr
Guna prieslējies pie US debesīšu tērpas nē-
sējām. Tagad tām māsu divatākiem pievieno-
tošiņas arī divi brāļi — Raineši. Brāļi
vienu vīlību spēlējību irīzī — Augsti-
un Kļaviņi. Ispānītākais tomēr kā jaunī-
ties, tās ka uzsakas un brāli atlāz ierādī-
ties par vienību no savas vienības vieskrē-
vākajiem cīnītājiem.

Volejbola sezonu līdz ar Latvijas meistar-
sacīkšu noslēgšanos mēs varam uzskatīt par
beigus. Volejbolisti tomēr nedaudz klusēt
arī vasarā, kad svagalei valas un jaunko-
lakši mudināti mudina dobes cīnās laukā
brīvā dabā. Tā jaun visā drīzumā US sacī-
kumā gāsoties frontē kriekšķi iecīla volejbolo-
listu leitmanu Orestu Čipīnu nemiņas bolvā-
tēcību, kas atkal sola goraikas un varīgās
cīgas.

Izdevējs un atbildīgais redaktors Nikolajs Šeglenieks.

Rigaer Druckerei, Riga, Major-Fleicher-Str. 1.